

A XV-a Conferință internațională – multidisciplinară
„Profesorul Dorin Pavel – fondatorul hidroenergeticii românești”
SEBEȘ, 2015

SEBEȘ 2015 – LOCUL DE ÎNTĂLNIRE A INGINERILOR ROMÂNI DE PRETUTINDENI

Mircea BEJAN

1. România după 25 de ani

Să punctăm împreună - în primul rând ca specialiști formați pe băncile politehnicilor românești - unele aspecte din perioada care a trecut de la limita anilor 1989 și până în prezent.

■ Se pare că primul act de corupție în România de după Revoluție a fost comis de Andrei Pleșu.

În calitate de ministru al Culturii, prin Ordinul 82/20 februarie 1990, acesta a desființat Editura Politică și a înființat Editura Humanitas, căreia i-a transferat și întreg patrimoniul Editurii Politice ! Și pentru că nou înproprietăritul Gabriel Liiceanu a fost "oropsit" de comuniști, acestuia i-a stabilit și *un salariu de aproape 6.000 de lei*. În acest fel, se poate spune că, prin grija fostului ministru al Culturii Andrei Pleșu, startul unei competiții ce avea să înceapă curând între edituri a fost „furat” de acțiunea celor doi prieteni.

Patrimoniul Editurii Politice era format din spațiile situate la nivelul IA din Casa Scânteii, precum și mijloacele fixe și mobile existente la acea dată. Nimeni nu a spus niciodată câți bani erau în contul celei mai bogate edituri din România, știindu-se că Editura Politică era chiar editura PCR ! Documentul a fost ascuns până acum opiniei publice, el nefiind niciodată publicat în Monitorul Oficial, deși toată lumea știe că, practic, Gabriel Liiceanu a fost înproprietărit gratis, de statul român, cu un patrimoniu extrem de valoros.

Se pare că a fost începutul ...

■ Se constată o realitate deloc favorabilă, o situație de urgență

la nivelul României: în perioada care a trecut de la hotarul anilor 1989 s-a acționat haotic, iar rezultatele au fost pe măsură. S-au elaborat planuri, strategii, studii privind dezvoltarea țării, profesionalizarea sau educarea populației și conceperea unei evoluții economico-sociale durabile, dar toate acestea – în pofida faptului că au fost bine structurate și au oferit soluții – au rămas doar în arhive.

„Așa numitele combinate de utilaj greu erau o invenție din anii 80, și pentru care în mod evident nu exista piață pentru produsele lor”, afirma **Petre Roman**, fost prim-ministru (de profesie inginer, profesor al Politehnicii bucureștene !). În 1990, același fost prim-ministru Petre Roman, a catalogat industria românească drept un **"morman de fier vechi"**.

Ce am avut și ce am pierdut în ultimii 25 de ani ? **"Practic, întreaga economie națională a fost oferită pe tavă, fără nicio logică"**. În loc de politici economice serioase, românilor li se oferă pâine și circ: să cumperi marfa altora și să crezi că trăiești bine !...

Citez. **"A fost cea mai nefericită declarație de politician de după 1989, care ne urmărește până azi.** Referindu-se la industrie, că e de dat la fier vechi, fostul prim ministru dorea să spună lumii că întreaga economie a României comuniste nu merita doi bani. Ale cui interese le-

a servit această etichetă? Ca să combatem această viziune, cităm date statistice la întâmplare, din diferite domenii: România producea 14 milioane de tone de oțel în 1985; azi, doar 3 milioane; producea 400.000 tone de aluminiu în anul 2000, o prelungire

surprinzătoare a succesului din timpul dictaturii; azi, produce pe jumătate. Eram recunoscuți ca buni constructori de motoare electrice și produceam, în 1980, 19 milioane de kilowați, față de 700.000 kilowați, cât producem în prezent; ieșeau pe poarta fabricilor 1.600 de excavatoare, în 1980; niciunul azi. Ieșeau 71.000 de tractoare; niciunul azi (am construit fabrici de tractoare în Egipt și Iran, care funcționează și acum, în timp ce în România au murit). Fabricam 600 de vagoane de pasageri pe an, în 1984; azi, niciunul. Cât despre vagoanele de marfă, construiam 14.000 de bucăți pe an; azi, abia 800 (cel puțin 100.000 vagoane de marfă au fost tăiate și vândute la fier vechi în ultimii ani). În fine, produceam 144 de nave de tonaje diferite; azi, după cum se știe, nu mai producem niciuna. Sticlăria e prăbușită. Săpunul a dispărut. De altfel, potrivit statisticii oficiale, după anul 2000, au fost exportate 50 de milioane de tone de "fier vechi", "deșeuri" de cupru, aluminiu și alte

neferoase, în valoare de peste 10 miliarde de euro ! Am exportat lemn brut, în valoare de peste 8 miliarde de euro, și alte produse brute (cereale, fructe, animale vii etc.) în valoare de alte 5 miliarde de euro ! Prelucrarea acestora în România ar fi însemnat crearea a milioane de locuri de muncă !”

Sunt cuvintele rostite de Prof.Dr. Constantin CIUTACU (n.1946), fost secretar de stat, actual director la Institutul de Economie al Academiei Române în articolul reprodus din revista Formula AS, Anul 2014 (numărul 1139), "Clasa politică este terminatorul României moderne", scris de redactorul Ion Longin Popescu (n. 1949).

■ Un alt articol apărut pe www.digi24.ro "Special" - **România furată**, 8 apr. 2014 - O uzină mamut în jurul căreia s-a construit un oraș: "România furată. Tractorul Brașov – de la uzina de sute de milioane de euro, la fabrica de voturi", ne prezintă o altă stare de fapt.

O uzină mamut în jurul căreia s-a construit un oraș¹. În epoca de glorie era al doilea producător de tractoare din lume. "Până în 1989 a adus venituri de 500 de milioane de euro, bani cu care s-au plătit datoriile țării. Uzina avea 26.000 de angajați. După 1989, guvernele au avut interesul ca Tractorul să nu dispară pe durata propriului mandat. Rețeta a fost aceeași – s-au șters datoriile, s-au acordat credite și s-au elaborat programe, fabrica fiind ținută în viață în mod artificial. Pentru voturi, pentru o guvernare liniștită. În locul unor soluții economice clare care să facă din uzină un competitor real în economia de piață, toate guvernele României post-decembriste au preferat să își ascundă neputința în spatele împrumuturilor folosite pentru plata salariilor. Voturile cumpărate înainte de alegeri s-au dovedit otrava care a ucis uzina".

În vara lui 2007, în schimbul a 82 de milioane de euro, cele 125 de hectare cu hale pline de tractoare și piese de schimb sunt scoase la vânzare. „120 de hectare înseamnă 1.200.000 m², iar la vremea respectivă nu era criză, era un boom imobiliar, în Brașov un metru pătrat se vindea cu cel puțin 100 de euro”, menționa senatorul Nicolae Vlad Popa. Noul proprietar e SC Flavus Invest SRL București. Compania e deținută de fondul britanic de investiții Centerra Capital

¹ Și nu este singura, gândindu-ne numai la uzinele și combinatelor construite în localitățile: Câmpia Turzii, Aiud, Reșița, Călan, Hunedoara, Cugir, Mediaș, Dej etc., etc. care au dispărut pur și simplu în peisajul industrial românesc.

Partners, iar pe locul uzinei se anunță ridicarea unui mall, a unui centru comercial și a mai multor blocuri. Constantin Niță, ministru al Economiei, spune despre dispariția Tractorului: „A fost lichidată nejustificat, asta e părerea mea, la fel ca alte multe întreprinderi din economia românească. Au fost mulți neprofesioniști”,

La șapte ani distanță de la ultimul tractor produs la Brașov, **lipsește toată documentația**. Deci nu a dispărut numai uzina. În 2014, planurile tractoarelor pentru care România lui Nicolae Ceaușescu a plătit sume importante, sunt de negăsit. „Dacă cineva și-ar dori să reia producția, cred că nu ar mai exista documentația. Nimeni nu știe unde s-ar afla documentația în acest moment. Această documentație a fost un bun național. Nu cred că e pierdută, cred că ea se află pe undeva, dar este foarte greu de recuperat”, susține Emil Niță, directorul unei companii desprinsă din Tractorul Brașov.

Și culmea, Universal 650, este produs acum de un investitor străin ! Cât de neperformantă este afacerea Tractorul o demonstrează acest investitor străin care a deschis la 100 de km distanță de Brașov o fabrică unde produce tocmai tractorul care a făcut istorie la poalele Tâmppei - Universal 650.

■ Pe vremuri, Serviciul de Informații al României avea un departament de spionaj foarte bun, comparabil cu cel din Israel sau SUA. Agenții secreți ai României au spart codurile NATO, silind organizația să se reformeze; au reușit să fure din Occident tehnica de fabricare a diamantelor sintetice. Se cunoaște că Ceaușescu voia să transforme țara într-unul dintre cele mai importante centre industriale.

Dacia 1100 a fost primul mare succes al spionajului economic, serviciu care avea să devină o piesă de bază în angrenajul lui Ceaușescu. Operațiunea "Steaua" viza producerea diamantelor sintetice, iar agenții români au reușit să obțină informații secrete din Suedia. Operațiunea a durat doi ani, "Steaua" fiind una dintre cele mai mari și mai rapide operațiuni ale fostei Securități. A fost o adevărată performanță să aducă în țară documentația și tehnologia. Presele pentru producție au fost aduse în România, pe bucăți, luând ființă, la București, o uzină ultra secretă care producea diamante de o calitate excepțională. Diamantele artificiale au ajutat la plata datoriei externe și au finanțat investiții. Deși a fost o afacere românească extrem de profitabilă, după Revoluție, uzina a falimentat ! Rami Dacia, așa cum s-a numit, a ajuns înglodată în datorii. Românii au refuzat să o vândă, deși au existat destule oferte. Însă în 2006, ca să pună mâna pe teren, au venit **băieții deștepți** și în sfârșit, au distrus această mină prețioasă.

2. Există o explicație ?

■ Să-l mai menționăm pe Prof.Dr. Constantin CIUTACU: "Treptat, România s-a transformat într-un paradis al multinaționalelor care controlează industria, agricultura, transporturile, construcțiile, comerțul, sectorul financiar-bancar etc. și care își promovează reglementări legale în interes propriu. Românii le-au rămas întreprinderile mici și mijlocii - de fapt, microîntreprinderile; dintre cele aproximativ 500.000 înregistrate, peste 200.000 nu au niciun angajat ! Românii au astăzi libertatea să se ocupe de economia și afacerile de subzistență (avem și industrie de subzistență, nu doar agricultură !) și construcții și transporturi și alte servicii de subzistență, pretinzând că acționăm pentru dezvoltare inteligentă, inovativă și durabilă. Nimic nu este mai durabil decât subzistența, aceasta este strategia noastră națională, după ce am făcut praf marile companii. Brandul României este subzistența, atât în interiorul țării, cât și pe celelalte piețe ale muncii, unde lucrează cetățenii români".

Și niște concluzii, deloc încurajatoare. Nici după 25 de ani, **clasa politică – "veritabil detașament al legiunii străine, terminatorul României moderne"**, nu a realizat importanța unei reglementări prin care salariații să-și investească o parte din salariu în compania proprie. Întreaga economie putea fi salvată prin participarea financiară a salariaților, printr-o reglementare prin care salariile reinvestite să fie scutite de impozite și contribuții.

La ora actuală, în cea mai mare parte a lumii, și cu atât mai

mult la noi, corporațiile dictează politicului, urmărind doar propriul profit și ascunzând realitatea. Constatăm că domeniul economic este condus de FMI, Banca Mondială și Organizația Mondială a Comerțului, această nefastă troică ducând la prăbușire economică și la dezastru ecologic în multe locuri din lume.

3. Sebeșul, locul de întâlnire a inginerimii de pretutindeni

● În articolul "DORIN PAVEL 2014" scris cu dăruire, profesionalism și răspundere, demne de toată lauda și publicat în volumul 25 din Știință și Inginerie" (pag. V-XII, Editura AGIR, București, 2014), domnul Adrian Alexandru DĂNCILĂ, primarul municipiului Sebeș, menționa: "Oameni de valoare, interesați de a duce mai departe istoria științei și tehnicii, a hidroenergeticii românești, dar și de a descoperi noi domenii de activitate, oameni de știință, ingineri, cercetători și profesori universitari, vin în fiecare an la Sebeș pentru a participa la cel mai important eveniment din acest domeniu".

Într-adevăr, la nivelul Sebeșului, s-a creat un nucleu de participanți, care se întâlnesc cu adevărată prietenie, cu stimă și deosebită condescendență, ingineri, cadre didactice universitare și preuniversitare, cercetători, membri AGIR din Timișoara, Arad, București, Sibiu, Suceava, Iași, Reșița, Hunedoara, Cugir, Alba Iulia, Constanța, Deva, Sighișoara, Baia Mare și Cluj Napoca, la care se adaugă specialiști din

Italia, Republica Moldova, Franța etc., care mențin derularea Conferințelor internaționale de la Sebeș prin participare, realizare și comunicarea de lucrări științifice și tehnice valoroase și care doresc perpetuarea și menținerea acestor întâlniri în ciuda multor piedici și opreliști. Și citez în continuare: "... Și pentru

a fi în asentimentul celor care participă cu drag și interes profesional,

an de an la acest eveniment, care au catalogat Sebeșul ca fiind locul de întâlnire a inginerilor de pretutindeni, doresc să vă asigur, în calitate de primar și reprezentant al administrației locale, că Sebeșul vă oferă cu generozitate și profund respect, suportul necesar pentru a vă împlini dorința de unitate și continuitate. ... Cu întreg sprijinul și strădania permanentă a administrației locale, la Sebeș toate acestea vor continua. Dar să nu uităm, că un viitor solid se clădește pe o stâncă puternic ancorată în trecut. Și acest trecut va fi veșnic prezent în ființa noastră, prin creatorii de artă, scriitorii și făuritorii de istorie”.

- De la prima ediție din 2001, punerea la îndemâna celor interesați, a 2842 de lucrări în diverse domenii ingineresti: rezistența materialelor, mecanică, inginerie electrică, construcții, ingineria mediului, autovehicule, tehnologia materialelor, energii regenerabile, probleme actuale privind standardizarea, protecția muncii, mașini unelte și angrenaje, hidraulică, chimie, mecatronică etc. etc., semnate de 4162 autori (1,47 autori/lucrare).

- Cu sprijinul direct al Consiliului Județean Alba, a Filialei Cluj a AGIR, a Editurii AGIR București și Editurii MEGA din Cluj Napoca, prin editarea lucrărilor Conferințelor, se pune la dispoziție o imensă cantitate de informație. O informație utilă și necesară tuturor celor care trudesc în inginerie în diferite ipostaze: cercetare, producție, învățământ mediu sau superior. A avea la îndemână o sinteză, o prezentare succintă, o introducere într-un anumit domeniu, o punere în temă în direcții puțin cercetate/cunoscute, o esență bibliografică ușor de consultat, constituie o adevărată bogăție, o informație neprețuită, inestimabilă! În conținutul celor 29 de volume de lucrări apărute până în prezent află peste 11500 de titluri bibliografice; găsești noțiuni de bază în diferite domenii, descrieri necesare pentru abordarea unui anumit domeniu de studiu, dar și analize amănunțite, docte, savante chiar, în alte domenii. Reprezintă rodul muncii celor peste 278 de autori, care anual au sistematizat rezultatele cercetărilor, studiilor, gândurilor din domeniile lor de interes și activitate.

- Peste 20950 de pagini tipărite, realizate anual de 278,6 de autori (în medie), cu o medie de 722,4 pagini/volum și 7,33 pagini/lucrare (cadre didactice universitare, ingineri, cercetători, specialiști renumiți în domeniile lor de activitate, experți în standardizare și protecția muncii, din învățământul secundar, doctoranzi în diverse pregătiri tehnice, studenți din învățământul tehnic, chiar elevi

în ultimul an de pregătire liceală etc.). Lucrări semnate de autori din România și din alte țări (Franța, Italia, Germania, Republica Moldova, SUA, Siria, Olanda etc.).

Tabelul 1

An	Număr total de autori	Număr de lucrări/an	Număr autori/ lucrare	Număr pagini tipărite/an	Număr pagini/ lucrare
Media anilor 2001-2010	261,4	195,8	1,335	1247,8	6,37
2011	332	222	1,49	1589	7,15
2012	279	206	1,35	1486	7,21
2013	229	163	1,4	1264	7,75
2014	282	177	1,59	1395	7,88
2015	288	173	1,66	1320	7,63
Media pe toată perioada 2001-2015	278,6	189,46	1,47	1396,36	7,33

SC HIDROCONSTRUCȚIA SA – Sucursala SEBEȘ

• Și a XV-a ediție a Conferinței internaționale multidisciplinare "Profesorul Dorin Pavel – fondatorul hidroenergeticii românești", în ordine cronologică prin tabelele 1 și 2, ne prezintă – pe aceeași structură de analiză a precedentelor întâlniri – numărul de lucrări, de

autori, de pagini tipărite, diferite statistici privind participanții etc., aspecte ce ne permit să analizăm desfășurarea, necesitatea și starea Conferințelor multidisciplinare internaționale „Profesorul Dorin Pavel - fondatorul hidroenergeticii românești”.

Parcurgând datele prezentate, se constată că în anul 2015, cifrele ”seci” se mențin la aproape aceleași cote: - numărul de autori a crescut cu circa 3,3 % față de media pe toată perioada 2001-2015; - numărul de autori/lucrare se menține aproape constant, 1,66-1,47, cu o ușoară creștere; - numărul de pagini tipărite este aproape egal față de media pe toată perioada 2001-2014 (1320 față de 1396,36); - numărul

de pagini pe lucrare este ceva mai mare: 7,63 (media, 7,33 pagini/lucrare în perioada 2001-2015); - pe global, toate valorile prezentate în anul 2015 se înscriu sensibil în media înregistrată în toată perioada parcursă de cele 15 ediții ale Conferinței.

Un aspect în general încurajator: procentual, numărul membrilor AGIR, a inginerilor, cercetătorilor, proiectanților, a doctoranzilor în specializări tehnice și a studenților, au crescut față de Prima Conferință Sebeș 2001 (tabelul 2). Este de altfel și unul dintre scopurile/țelurile preconizate:

existența unui mod/sistem/potențial de prezentare și valorificare a informației în variatele domenii ingineresti a tuturor categoriilor de specialiști (cu accent pe tineri, doctoranzii în specializări tehnice, studenți). Participanții la A XV-a Conferință internațională multidisciplinară „Profesorul Dorin Pavel – fondatorul hidroenergeticii românești”, Sebeș, 2015 (și nu numai), vor trebui să aibă permanent în vedere că: „Inginerul trebuie să găsească soluții privind echilibrul mondial al materiilor prime disponibile, a diferitelor forme de energie, a prețurilor acestora, a gospodăririi lor. Inginerul trebuie să fie conștient că progresul tehnic va fi accelerat prin realizarea unor game de produse și procedee din ce în ce mai sofisticate, mai pretențioase, prin automatizare, prin informatizare și prin creșterea complexității sistemelor de producție”.

Lacul Obrejii de Capalna

• Asociația Generală a Inginerilor din România, Filiala Cluj și Sucursala Alba (actuala ediție având o participare nesemnificativă), apreciază la superlativ ceea ce Sebeșul, locul de întâlnire a inginerilor de pretutindeni, înfăptuiește pentru menținerea la înalte cote a meseriei de inginer, a unirii acestora, a dorinței de continuitate a competențelor profesionale ingineresti care trebuie aliniate la standardele

europene – și nu numai !

Tabelul 2

An	Mem- bri AGIR %	Ingineri cercetă- tori, proiec- tanți %	Cadre didactice univer- sitare %	Profe- sori univer- sitari %	Dr. Ing. %	Drd. %	Stu- denți %
Media anilor 2001-2010	62,8	34,96	54,09	19,65	40,0	27,2	3,25
2011	63,6	35,04	41,57	19,9	41,3	31,6	4,82
2012	64,2	36,23	42,8	16,8	42,3	35,9	6,53
2013	65,5	48,8	41,05	18,34	43,7	29,8	4,06
2014	66,16	45,9	47,8	22,07	61,2	33,6	5,54
2015	64,1	47,8	55,3	21,5	67,1	25,9	8,3
Media pe toată perioada 2001-2015	64,4	41,45	47,1	19,71	49,3	30,7	5,42

Și cu deosebită solicitudine, trebuie să închei ca întotdeauna: tuturor participanților, ingineri, cadre didactice universitare și preuniversitare, cercetători, membri AGIR din Timișoara, Arad, București, Sibiu, Suceava, Iași, Reșița, Hunedoara, Cugir, Alba Iulia, Constanța, Deva și Cluj Napoca, tuturor celor care se întâlnesc cu adevărată prietenie la Sebeș, sincere și profunde mulțumiri!

Iar întregului Sebeș, respectuoase mulțumiri !

Prof.em.Dr.Ing. Mircea BEJAN
 Universitatea Tehnică din Cluj Napoca
 Președintele Filialei Cluj a AGIR,
 membru al Consiliului Director al AGIR
 Vicepreședintele Asociației de Standardizare din România - ASRO